Joi, 11 martie 2021

P9_TA(2021)0089

Declararea UE ca zonă de libertate pentru persoanele LGBTIQ

Rezoluția Parlamentului European din 11 martie 2021 referitoare la declararea UE ca zonă de libertate a persoanelor LGBTIQ (2021/2557(RSP))

(2021/C 474/15)

Parlamentul European,

— având în vedere Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene („Carta”),

— având în vedere articolul 2 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE),

— având în vedere Convenția europeană a drepturilor omului și jurisprudența aferentă Curții Europene a Drepturilor Omului,

— având în vedere Declarația universală a drepturilor omului,

— având în vedere Directiva 2000/78/CE a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă ([1]),

— având în vedere Directiva 2004/38/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 29 aprilie 2004 privind dreptul la liberă circulație și ședere pe teritoriul statelor membre pentru cetățenii Uniunii și membrii familiilor acestora, de modificare a Regulamentului (CEE) nr. 1612/68 și de abrogare a Directivelor 64/221/CEE, 68/360/CEE, 72/194/CEE, 73/148/CEE, 75/34/CEE, 75/35/CEE, 90/364/CEE, 90/365/CEE și 93/96/CEE ([2]),

— având în vedere Directiva 2004/113/CE a Consiliului din 13 decembrie 2004 de aplicare a principiului egalității de tratament între femei și bărbați privind accesul la bunuri și servicii și furnizarea de bunuri și servicii ([3]),

— având în vedere Directiva 2006/54/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 iulie 2006 privind punerea în aplicare a principiului egalității de șanse și al egalității de tratament între bărbați și femei în materie de încadrare în muncă și de muncă ([4]),

— având în vedere jurisprudența Curții de Justiție a Uniunii Europene (CJUE),

— având în vedere comunicarea Comisiei din 12 noiembrie 2020 intitulată „O Uniune a egalității: Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ 2020-2025” (COM(2020)0698),

— având în vedere Rezoluția sa din 14 februarie 2019 referitoare la viitorul Listei de acțiuni LGBTI (2019-2024) ([5]),

— având în vedere Rezoluția sa din 18 decembrie 2019 referitoare la discriminarea publică și discursurile de incitare la ură împotriva persoanelor LGBTI, inclusiv conceptul de „zone fără LGBTI” ([6]),

— având în vedere Orientările UE pentru promovarea și protejarea exercitării tuturor drepturilor omului de către persoanele lesbiene, gay, bisexuale, transgen și intersexuale (LGBTI), adoptate de Consiliu în 2013,

— având în vedere rezultatele sondajului UE privind LGBT, lansat de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) în 2019,

([1]) JO L 303, 2.12.2000, p. 16.
([2]) JO L 158, 30.4.2004, p. 77.
([3]) JO L 373, 21.12.2004, p. 37.
([4]) JO L 204, 26.7.2006, p. 23.
([5]) JO C 449, 23.12.2020, p. 146.
([6]) Texte adoptate, P9_TA(2019)0101.

— având în vedere Rezoluția sa din 17 septembrie 2020 referitoare la propunerea de decizie a Consiliului privind constatarea unui risc clar de încălcare gravă de către Republica Polonă a statului de drept ([7]),

— având în vedere Rezoluția sa din 12 septembrie 2018 referitoare la o propunere prin care i se solicită Consiliului să stabilească, în conformitate cu articolul 7 alineatul (1) din TUE, existența unui risc clar de încălcare gravă de către Ungaria a valorilor pe care se întemeiază Uniunea ([8]),

— având în vedere Recomandarea Comitetului de Miniștri al Consiliului Europei din 31 martie 2010 adresată statelor membre privind măsurile de combatere a discriminării pe motive de orientare sexuală sau identitate de gen (CM/Rec (2010)5), precum și standardele adoptate de Adunarea Parlamentară a Consiliului Europei,

— având în vedere Memorandumul din 3 decembrie 2020 al Comisarului pentru drepturile omului al Consiliului Europei privind stigmatizarea persoanelor LGBTI în Polonia,

— având în vedere dezbaterea din cadrul Comisiei pentru afaceri curente a Congresului Autorităților Locale și Regionale al Consiliului Europei (CALRCE), precum și rapoartele sale ulterioare intitulate „Fact-finding report on the role of local authorities with regard to the situation and rights of LGBTIQ people in Poland" (Raport de informare privind rolul autorităților locale în ceea ce privește situația și drepturile persoanelor LGBTIQ din Polonia" din 27 ianuarie 2021 și „Protecting LGBTIQ people in the context of rising anti-LGBTIQ hate speech and discrimination: The role of local and regional authorities" (Protejarea persoanelor LGBTIQ în contextul discursurilor tot mai frecvente de incitare la ură și al intensificării discriminării împotriva persoanelor LGBTIQ) din 10 februarie 2021,

— având în vedere articolul 132 alineatul (2) din Regulamentul său de procedură,

A. întrucât drepturile persoanelor LGBTIQ reprezintă drepturi ale omului;

B. întrucât egalitatea de tratament și nediscriminarea sunt drepturi fundamentale consacrate în tratatele și în Carta UE și ar trebui respectate pe deplin; întrucât toate statele membre și-au asumat, în temeiul dreptului internațional și al tratatelor UE, obligații și sarcini legate de respectarea, garantarea, protejarea și realizarea drepturilor fundamentale; întrucât combaterea inegalităților în UE este o responsabilitate comună, care necesită eforturi și acțiuni comune la toate nivelurile de guvernare;

C. întrucât, începând din martie 2019, peste 100 de regiuni, județe și municipalități din Polonia au adoptat rezoluții prin care s-au declarat libere de așa-numita „ideologie LGBTI" sau au adoptat „carte regionale ale drepturilor familiale"; întrucât, în noiembrie 2020, orașul maghiar Nagykáta a adoptat o rezoluție prin care interzice „difuzarea și promovarea propagandei LGBTQ"; întrucât aceste rezoluții discriminează direct și indirect persoanele LGBTIQ; întrucât prin rezoluțiile privind „zonele libere de LGBT" se declară opoziția față de „ideologia mișcării LGBT" și se solicită administrației locale să se abțină de la orice acțiune care ar încuraja toleranța față de persoanele LGBTIQ, inclusiv retragerea sprijinului financiar acordat organizațiilor care vizează promovarea nediscriminării și a egalității; întrucât „cartele regionale ale drepturilor familiale" utilizează o definiție foarte restrânsă a familiei, solicitând totodată municipalităților să protejeze drepturile familiale în toate politicile, inițiativele și acțiunile lor de finanțare; întrucât, prin opțiunea implicită de a se concentra doar asupra acestor tipuri de familii, cartele regionale solicită în mod indirect discriminarea tuturor celorlalte categorii de familii, în special a familiilor monoparentale, a cuplurilor de același sex și a „familiilor curcubeu", precum și abținerea de la orice demers asociat cu acordarea de sprijin financiar proiectelor și inițiativelor care protejează și promovează drepturile fundamentale, organizează formarea în domeniul combaterii discriminării sau sprijină în orice alt mod egalitatea și persoanele LGBTIQ;

D. întrucât Ombudsmanul polonez pentru drepturile omului a inițiat nouă plângeri împotriva unor regiuni, județe și municipalități care au adoptat rezoluții prin care s-au declarat libere de „ideologia LGBT", demers care a avut drept rezultat declararea, până în prezent, a patru dintre aceste rezoluții drept neconstituționale de către instanțele administrative; întrucât, în ianuarie 2021, orașul polonez Nowa Dęba și-a retras rezoluția prin care se declara liber de

([7]) Texte adoptate, P9_TA(2020)0225.
([8]) JO C 433, 23.12.2019, p. 66.

așa-numita „ideologie LGBT” în urma pierderii unui acord de înfrățire cu orașul irlandez Fermoy; întrucât județul polonez Sztum și orașul polonez Tomaszów Mazowiecki și-au retras rezoluțiile prin care adoptau carte regionale ale drepturilor familiale în septembrie și, respectiv, octombrie 2020;

E. întrucât Norvegia a retras sprijinul său financiar pentru regiunile, județele și municipalitățile din Polonia care au adoptat rezoluții prin care se declarau libere de așa-numita „ideologie LGBTI” sau care au adoptat „carte regionale ale drepturilor familiale”; întrucât Comisia a respins solicitările de finanțare din partea UE depuse în cadrul programului său de înfrățire a orașelor de orașele poloneze care au instituit „zone libere de LGBT” sau rezoluții privind drepturile familiale; întrucât toate fondurile UE gestionate în temeiul Regulamentelor privind dispozițiile comune pentru perioada 2021-2027 trebuie să respecte principiul nediscriminării și drepturile fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în tratat, inclusiv principiul interzicerii discriminării pe criterii de orientare sexuală, și întrucât municipalitățile care acționează în calitate de angajatori trebuie să respecte Directiva 2000/78/CE, care interzice discriminarea și hărțuirea pe motive de orientare sexuală la locul de muncă, în conformitate cu hotărârea în cauza C-507/18 Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI ([9]);

F. întrucât trei ONG-uri au sesizat Comisia cu o reclamație în instanță, în care puneau în evidență faptul că adoptarea de „carte regionale ale drepturilor familiale” și de rezoluții prin care regiunile, județele și municipalitățile s-au declarat libere de așa-numita „ideologie LGBTI” creează o formă de discriminare împotriva persoanelor LGBTIQ și încalcă astfel Directiva 2000/78/CE de creare a unui cadru general în favoarea egalității de tratament în ceea ce privește încadrarea în muncă și ocuparea forței de muncă, precum și articolele 15 și 21 din Cartă privind libertatea de alegere a ocupației și dreptul la muncă și, respectiv, privind nediscriminarea; întrucât, până în prezent, Comisia nu a oferit un răspuns la această reclamație și nici nu a recunoscut în mod oficial o încălcare a legislației UE;

G. întrucât adoptarea rezoluțiilor prin care se declară neaderarea la așa-numita „ideologie LGBT” sau a „cartelor regionale ale drepturilor familiale” se înscriu într-un context mai larg, caracterizat prin intensificarea discriminării și a atacurilor împotriva comunității LGBTIQ din Polonia, care implică și catalogarea diversității în domeniul sexualității, identității și expresiei drept o ideologie periculoasă, prin utilizarea tot mai frecventă a discursurilor de incitare la ură de către autoritățile publice, funcționarii aleși – inclusiv de către actualul președinte – și de către mass-media pro-guvernamentală, precum și prin arestarea unor activiști pentru drepturile LGBTIQ, atacuri și interdicții îndreptate împotriva evenimentelor Pride și a programelor și acțiunilor de sensibilizare, inclusiv în școli, și manifestații anti-LGBT cu caracter discriminatoriu; întrucât discursul de incitare la ură al autorităților publice legitimează și alimentează în continuare climatul de intoleranță și de discriminare împotriva persoanelor LGBTIQ; întrucât exercitarea libertății de exprimare presupune îndatoriri și responsabilități, în special pentru autoritățile publice, politicieni și liderii de opinie, și întrucât aceștia nu ar trebui să recurgă la discursuri de incitare la ură și ar trebui să se abțină de la orice alt tip de discurs care stigmatizează persoanele LGBTIQ, având obligația de a condamna și de a combate ferm astfel de discursuri și stigmatizări, inclusiv atunci când responsabilitatea pentru aceste manifestări aparține unor părți private;

H. întrucât activiștii polonezi care se opun acestor practici și informează publicul cu privire la rezoluțiile privind neaderarea de așa-numita „ideologie LGBTI” și la „cartele regionale ale drepturilor familiale” se confruntă cu acțiuni strategice în justiție împotriva mobilizării publice (SLAPP) introduse ca răspuns la activitatea lor; întrucât activiștii polonezi implicați în eforturile de denunțare a declarațiilor anti-LGBTIQ și a cartelor drepturilor familiale, inclusiv autorii site-ului de internet „Atlasul urii” și creatorul proiectului fotografic intitulat „Zonă liberă de LGBT”, au fost incriminați în cadrul unor acțiuni în justiție nefondate intentate de administrațiile locale sau de organizații fundamentaliste care solicitau compensații financiare substanțiale, devenind totodată ținte ale unei campanii de denigrare care îi etichetează drept mincinoși, deoarece au utilizat instrumente creative de acțiune militantă; întrucât aceste acțiuni sunt menite în mod clar să intimideze și să reducă la tăcere societatea civilă; întrucât autoritățile poloneze au datoria de a proteja pe deplin toate persoanele care aparțin minorităților, inclusiv persoanele LGBTIQ, de ostilitate și agresiune și de a le permite să își desfășoare activitățile în mod liber; întrucât Comisia nu a introdus o legislație de combatere a SLAPP, în ciuda solicitărilor repetate ale Parlamentului;

I. întrucât două petiții (nr. 0448/2020 și nr. 0354/2020) privind problema „zonelor libere de LGBTI din Polonia” au fost adresate Comisiei pentru petiții; întrucât aceste petiții au fost discutate în cadrul Comisiei pentru petiții la 26 ianuarie 2021 și, din cauza răspunsului nesatisfăcător oferit de Comisia Europeană, rămân deschise pentru a-i permite Comisiei să ofere clarificări suplimentare cu privire la situația prezentată în cuprinsul lor;

([9]) Hotărârea din 23 aprilie 2020, *Associazione Avvocatura per i diritti LGBTI*, C-507/18, EU:C:2020:289.

J. întrucât rezultatele anchetei LGBTI II, publicate de Agenția pentru Drepturi Fundamentale a UE (FRA) în mai 2020, evidențiază o intensificare a intoleranței și a violenței împotriva persoanelor LGBTIQ sau percepute ca fiind LGBTIQ în Polonia și arată lipsa totală de încredere a respondenților polonezi LGBTIQ în eforturile guvernului de a combate discriminarea și violența, în această țară înregistrându-se cel mai scăzut procent din Uniune la acest capitol (doar 4 %) și cel mai ridicat procent de respondenți care evită să meargă în anumite locuri de teama de a fi atacați, hărțuiți sau amenințați (79 %); întrucât acest lucru evidențiază o corelație clară între guvernanța caracterizată de fobia față de LGBTIQ și intensificarea discriminării și a violenței împotriva persoanelor LGBTIQ;

K. întrucât Parlamentul a încurajat deja statele membre să incrimineze așa-numitele practici asociate cu „terapia de conversie"; întrucât raportul din mai 2020 al expertului independent al ONU privind protecția împotriva violenței și a discriminării bazate pe orientarea sexuală și identitatea de gen a invitat țările membre să adopte interdicții privind practicile asociate cu „terapia de conversie"; întrucât această practică este încă prezentă în cel puțin 69 de țări din întreaga lume, inclusiv în Uniunea Europeană, în cadrul căreia a fost raportată, pe teritoriul mai multor state membre, utilizarea medicației, a psihoterapiei și a ritualurilor de purificare ca instrumente ale terapiei de conversie ([10]); întrucât această practică a fost interzisă doar în două state membre ale Uniunii Europene, și anume Malta și Germania;

L. întrucât măsurile represive împotriva persoanelor LGBTIQ sunt adesea însoțite de o deteriorare mai amplă a situației democrației, a statului de drept și a drepturilor fundamentale; întrucât Parlamentul European și-a exprimat profunda îngrijorare în mai multe rezoluții referitoare la deteriorarea statului de drept în Polonia, în special în legătură cu aspectele legate de independența sistemului judiciar și de protecția drepturilor fundamentale; întrucât nu s-a dat încă un răspuns adecvat inițiativei Parlamentului privind crearea unui mecanism al UE pentru democrație, statul de drept și drepturile fundamentale, care să fie reglementat printr-un acord interinstituțional între Parlament, Comisie și Consiliu;

M. întrucât Parlamentul și-a exprimat, în cadrul mai multor rezoluții, poziția cu privire la situația statului de drept, a drepturilor fundamentale și a democrației în Polonia, concluzionând că există o amenințare sistemică la adresa valorilor prevăzute la articolul 2 din TUE și că aceasta constituie un risc clar de încălcare gravă a valorilor respective; întrucât audierile cu autoritățile poloneze organizate de Consiliu în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE, ca răspuns la amenințările la adresa valorilor europene comune din Polonia, nu au produs niciun rezultat; întrucât situația statului de drept și a drepturilor fundamentale în Polonia nu numai că nu a fost abordată, ci a suferit chiar o gravă deteriorare de la declanșarea procedurii, în paralel cu regresul constatat în privința protecției anumitor drepturi fundamentale, în special a drepturilor persoanelor LGBTIQ și ale femeilor; întrucât Consiliul ar trebui să se asigure că audierile organizate în temeiul articolului 7 alineatul (1) din TUE abordează, de asemenea, noile evoluții și evaluează riscurile de încălcare a drepturilor fundamentale;

N. întrucât Președinta Comisiei Europene, Ursula von der Leyen, a declarat în discursul său din 2020 privind starea Uniunii susținut în plenul Parlamentului European că „a considera normal să existe locuri în care persoanele LGBTQI nu sunt binevenite înseamnă a abdica de la umanitatea noastră. Și, ca atare, astfel de atitudini nu au ce căuta în Uniunea noastră"; întrucât Președinta Comisiei a declarat, de asemenea, că noțiunea de LGBTQI face referire la identitatea unei persoane și nu la o ideologie ([11]); întrucât Comisia și Consiliul ar trebui să se abțină de la a interpreta în mod restrictiv principiul statului de drept; întrucât Comisia nu ar trebui să ezite să utilizeze toate instrumentele de care dispune, inclusiv procedurile de constatare a neîndeplinirii obligațiilor, cadrul pentru consolidarea statului de drept, articolul 7 din TUE, precum și Regulamentul recent adoptat privind protecția bugetului Uniunii în cazul unor deficiențe generalizate în ceea ce privește statul de drept în statele membre, pentru a aborda încălcările drepturilor fundamentale ale persoanelor LGBTIQ peste tot în Uniune; întrucât noul program „Cetățeni, egalitate, drepturi și valori" poate contribui la construirea unei societăți nediscriminatorii și mai echitabile, punând fonduri la dispoziția organizațiilor societății civile care promovează egalitatea persoanelor LGBTIQ;

O. întrucât multe state membre au discriminat și persecutat în trecut persoanele LGBTIQ prin legi și politici discriminatorii; întrucât mii de persoane LGBTIQ au fost arestate, încarcerate și au murit în lagăre de concentrare în timpul celui de Al Doilea Război Mondial; întrucât, deși persoanele LGBTIQ din Polonia se confruntă cu o discriminare sistematică, aceasta este, de asemenea, o problemă în întreaga UE, în condițiile în care progresele realizate în ceea ce privește atenuarea discriminării și a hărțuirii persistente a persoanelor LGBTIQ sunt insuficiente sau, în unele cazuri, inexistente; întrucât discriminarea publică, discursurile de incitare la ură și infracțiunile motivate de ură împotriva persoanelor LGBTIQ sunt încă foarte răspândite în întreaga UE; întrucât aceste atacuri încalcă drepturile fundamentale ale persoanelor LGBTIQ, iar reacțiile autorităților publice rămân, prea frecvent, inadecvate; întrucât persoanele

([10]) https://www.theparliamentmagazine.eu/news/article/meps-condemn-lgbt-conversion-therapy-in-appeal-to-european-commission
([11]) https://ec.europa.eu/commission/presscorner/detail/ro/SPEECH_20_1655

LGBTIQ din fiecare stat membru se confruntă în continuare cu o rată mai ridicată a discriminării în toate domeniile, inclusiv la locul de muncă și la școală, precum și cu o incidență ridicată a cazurilor de atacuri fizice, emoționale și sexuale, atât în mediul online, cât și offline, fapt ce se asociază cu o rată îngrijorătoare a sinuciderilor în rândul tinerilor LGBTIQ ([12]), în special în rândul tinerilor transgen; întrucât mai multe state membre și-au actualizat legislația pentru a o face mai incluzivă în privința persoanelor LGBTIQ; întrucât există, cu toate acestea, mai multe lacune legislative, pentru soluționarea cărora e nevoie de voință politică și angajament din partea legislatorilor naționali, astfel încât să asigure o egalitate reală pentru persoanele LGBTIQ;

P. întrucât persoanele transgen continuă să se confrunte cu unele dintre cele mai grave forme de discriminare, violență și persecuție; întrucât, în 2018, Comisia a publicat un studiu intitulat „Trans and intersex equality rights in Europe – a comparative analysis"; întrucât doar 13 din cele 31 de țări care au făcut obiectul studiului au adoptat o legislație națională care să ofere, cel puțin într-o anumită măsură, protecție pe baza identității de gen și/sau a caracteristicilor sexuale;

Q. întrucât, în 2021, au apărut mai multe inițiative pe platformele de comunicare socială, cum ar fi mișcarea #MeTooGay, care denunță abuzurile sexuale din interiorul comunității LGBTIQ; întrucât Guillaume Tran Thanh, studentul care a inițiat această manifestare a libertății de expresie, s-a sinucis la scurt timp după, din cauza presiunii excesive care a urmat denunțului său pe platformele de comunicare socială; întrucât această tragedie ridică problema deficiențelor asistenței acordate victimelor violenței sexuale;

R. întrucât multe state membre nu dispun de legi specifice privind nediscriminarea, care să adere cel puțin la standardele minime ale UE instituite pentru a proteja persoanele împotriva discriminării, a discursurilor de incitare la ură și a violenței pe motive de orientare sexuală, identitate de gen, exprimare de gen și caracteristici sexuale și întrucât statele membre respective nu au luat măsuri pentru a remedia această lacună juridică; întrucât procesul de adoptare a directivei orizontale privind nediscriminarea, care ar putea acoperi parțial această lacună în ceea ce privește protecția în alte domenii decât ocuparea forței de muncă, este blocat de către Consiliu de peste 10 de ani; întrucât punerea în aplicare a unor măsuri juridice împotriva discriminării, acolo unde există, este încă insuficientă în multe state membre; întrucât Comisia intenționează să extindă lista „infracțiunilor incriminate de UE" stabilită în temeiul articolului 83 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene pentru a include infracțiunile motivate de ură și discursurile de incitare la ură, inclusiv atunci când ele vizează persoanele LGBTIQ;

S. întrucât discriminarea și violența împotriva persoanelor LGBTIQ de către poliție este în continuare o problemă în Uniune; întrucât, dacă nu dispune de o instruire adecvată, poliția poate descuraja persoanele LGBTIQ să raporteze actele de violență și discriminare la care sunt supuse; întrucât acesta rămâne un obstacol major pentru o egalitate efectivă; întrucât programele de formare pentru autoritățile de aplicare a legii contribuie la prevenirea și combaterea practicilor discriminatorii și a infracțiunilor motivate de ură; întrucât discursurile și infracțiunile motivate de ură împotriva persoanelor LGBTIQ ar trebui investigate exhaustiv, ținând seama de motivația părtinitoare și, atunci când este cazul, ar trebui efectuată corespunzător urmărirea penală;

T. întrucât numai Malta, Portugalia și unele regiuni din Spania au interzis intervențiile medicale efectuate asupra persoanelor intersexuale fără consimțământul acestora; întrucât multe state membre continuă să urmeze o abordare care este foarte medicalizată și patologizantă;

U. întrucât evoluțiile juridice din Ungaria au reprezentat un regres grav în ceea ce privește protecția drepturilor fundamentale ale persoanelor LGBTIQ; întrucât adoptarea articolului 33 din proiectul de lege omnibus T/9934 interzice de facto recunoașterea juridică a genului pentru persoanele transgen și intersexuale din Ungaria, expunându-le la discriminare și încălcându-le dreptul la viață privată; întrucât, în decembrie 2020, Parlamentul Ungariei a adoptat amendamente constituționale care limitează și mai mult drepturile persoanelor LGBTIQ, neglijând existența persoanelor transgen și cu gen non-binar și restricționând dreptul acestora la viața de familie, precum și o lege care va priva cuplurile necăsătorite de dreptul la adopție;

V. întrucât, în ianuarie 2021, parlamentul leton a început examinarea unui amendament constituțional care vizează restricționarea extinderii conceptului de familie, realizată în conformitate cu hotărârea Curții Constituționale, prin care aceasta a recunoscut aplicarea Legii muncii la diferite modele familiale și a obligat legiuitorul să asigure sprijin și protecție pentru cuplurile de același sex;

([12]) *A long way to go for LGBTI equality* (Un drum lung până la egalitatea LGBTI), FRA, 2020, https://fra.europa.eu/sites/default/files/fra_uploads/fra-2020-lgbti-equality-1_en.pdf; 2020 Rainbow Europe report, ILGA-Europe, https://www.ilga-europe.org/rainboweurope/2020

W. întrucât, în iunie 2020, Senatul României a adoptat un proiect de lege pentru interzicerea activităților care vizează abordarea teoriei identității de gen în contexte educaționale; întrucât Președintele României a refuzat promulgarea legii, solicitând, în schimb, un control al constituționalității acesteia; întrucât Curtea Constituțională a României a declarat în decembrie 2020 că legea este incompatibilă cu Constituția; întrucât acest lucru arată că un sistem eficace de echilibru al puterilor în statele membre în ceea ce privește statul de drept și democrația sunt esențiale pentru protecția drepturilor persoanelor LGBTIQ;

X. întrucât acordarea dreptului de a fi părinte într-un stat membru înseamnă că acest drept ar trebui să fie recunoscut în toate statele membre; întrucât în cazul unor copii ai căror părinți sunt de același sex există dificultăți din cauza lipsei unor dispoziții legale pentru recunoașterea reciprocă certificatelor de naștere pentru copiii ai căror părinți sunt de același sex; întrucât în decizia preliminară cerută de Administrativen sad Sofia-grad (Tribunalul administrativ din Sofia, Bulgaria) în cauza C-490/20, CJUE se va pronunța cu privire la cazul unui copil cu două mame lesbiene, care se confruntă cu apatridia din cauza acestei lacune juridice; întrucât Strategia privind egalitatea pentru persoanele LGBTIQ prevede o inițiativă legislativă pentru eliminarea acestei lacune juridice și o revizuire a orientărilor din 2009 privind libera circulație, ambele fiind planificate să aibă loc în 2022; întrucât cuplurile de același sex continuă să se confrunte cu dificultăți atunci când își exercită libertatea de circulație în cadrul UE, dar Comisia nu a propus totuși adoptarea unei legislații la nivel european privind recunoașterea reciprocă a relațiilor;

Y. întrucât combaterea inegalităților în UE este o responsabilitate comună, care necesită eforturi și acțiuni comune la toate nivelurile de guvernare și întrucât autoritățile locale și regionale au un rol esențial în acest sens; întrucât aceste autorități sunt adesea responsabile pentru punerea în aplicare a legislației UE și pentru promovarea egalității și diversității; întrucât Congresul Autorităților Locale și Regionale al Consiliului Europei a adoptat o rezoluție care reamintește responsabilitățile autorităților locale în ceea ce privește protejarea drepturilor persoanelor LGBTIQ și le-a invitat să numească un „expert local pentru egalitate și diversitate” ([13]);

Z. întrucât Comitetul European al Regiunilor, în calitate de reprezentant al autorităților locale și regionale din UE, a fost invitat să aibă în vedere luarea de măsuri, în limitele competențelor sale, ca răspuns la dezvoltarea zonelor libere de așa-numita „ideologie LGBT” din Polonia;

AA. întrucât persoanele LGBTIQ de pe întreg teritoriul UE ar trebui să se bucure de libertatea de a trăi și de a-și manifesta public orientarea sexuală, identitatea de gen, exprimarea de gen și caracteristicile sexuale fără a risca să se confrunte cu intoleranța, discriminarea sau persecuția din aceste motive; întrucât dreptul de azil este garantat de Cartă; întrucât trebuie asigurată o protecție adecvată a solicitanților vulnerabili, inclusiv a solicitanților LGBTIQ, în contextul sistemului european comun de azil și al reformei acestuia;

AB. întrucât, în loc să adopte practici de discriminare a persoanelor LGBTIQ, autoritățile de la toate nivelurile de guvernanță din întreaga Uniune Europeană ar trebui să protejeze și să promoveze egalitatea și drepturile fundamentale ale tuturor persoanelor, inclusiv ale persoanelor LGBTIQ, și să garanteze respectarea deplină a drepturilor acestora,

1. declară Uniunea Europeană o „zonă de libertate a persoanelor LGBTIQ”;

2. condamnă toate formele de violență sau discriminare împotriva persoanelor pe criterii de sex sau de orientare sexuală; condamnă în termenii cei mai categorici asasinarea lui David Polfliet, pe motive vădit homofobe, în Belgia;

3. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție guvernelor și parlamentelor statelor membre, Consiliului, Comisiei, Comitetului European al Regiunilor și Comitetului Economic și Social European.

([13]) https://rm.coe.int/protecting-lgbti-people-in-the-context-of-rising-anti-lgbti-hate-speec/1680a16129